

Język **P**olski?

Język **M**ój?

TAK!

Scenariusz lekcji 22

1. **Temat:** *Gdzie on jest?*
2. **Czas trwania lekcji:** 45 minut
3. **Cele lekcji:**
Uczeń/uczennica:
  - a. powtarza koniugacje -m/-sz; -ę/-isz, -ysz
  - b. poznaje przypadek w języku polskim: mianownik liczby pojedynczej i mnogiej
4. **Metoda pracy:** od doświadczenia do swobodnego stosowania
5. **Środki dydaktyczne:**
  - a. laptop/komputer z dostępem do Internetu podłączony do projektora;
  - b. karty pracy do scenariusza 22 (załącznik 22.1);
  - c. film wideo pod tytułem *Gdzie on jest?*
  - d. tekst tłumaczenia do filmu (załącznik 22.2)
6. **Przebieg lekcji:**
  - a) część wstępna (aktywizacja wiedzy uczniów i uczennic)
Nauczyciel zwraca się do każdego ucznia witając się z nim w PJM
Nauczyciel podaje temat lekcji
  - b) część wstępna (aktywizacja wiedzy uczniów i uczennic)
Nauczyciel zwraca się do każdego ucznia witając się z nim w PJM
Nauczyciel podaje temat lekcji
  - c) część główna (opracowanie tematu, ćwiczenia przedmiotowe, zadania problemowe)
Nauczyciel zapowiada obejrzenie filmu. Zadanie uczestników polega na skupieniu się na wszystkim, co są w stanie zrozumieć. Grupa wspólnie ogląda film pod tytułem *Gdzie on jest?*
Nauczyciel pyta uczestników, co zrozumieli. Wyjaśnia nowe znaki w PJM oraz tłumaczy niezrozumiałe pojęcia w języku polskim.
Grupa ogląda film jeszcze raz (można włączyć transkrypcję — jest to uzależnione od poziomu grupy). Tym razem zadanie dla uczestników jest następujące: *Kogo szukał Eduś po powrocie ze szkoły? Co Babka Polka powiedziała? Gdzie był pies Edusia?* Omówienie na forum.

Język **P**olski?

Język **M**ój?

TAK!

Nauczyciel prosi uczniów o przeczytanie punktu 1 z karty pracy. Wyjaśnia niezrozumiałe pojęcia. Wyjaśnia, co to jest przypadek w polskim języku migowym. Następnie pyta, na jakie pytania odpowiadają poszczególne przypadki. Uczniowie mogą skorzystać ze ściągki. Potem przechodzi do punktu 2 karty pracy. Pyta, jakie części mowy w języku polskim, które uczniowie poznali do tej pory odmieniają się przez przypadki, a które części mowy się nie odmieniają przez przypadki. Pyta uczniów, czy rozumieją, co to jest odmiana? Odmiana jest to nadawanie wyrazowi form wyznaczonych jego kategorią gramatyczną i funkcją składniową w zdaniu (lub: Odmiana jest to nadawanie wyrazowi innej formy, na przykład mama jest to rzeczownik liczby pojedynczej, a mamy to rzeczownik liczby mnogiej)

Prosi uczniów o przykłady odmian (można pominąć tę prośbę)

Następnie prosi uczniów o wypełnienie punktu 2, 3 i 4 z karty pracy. Mogą to zrobić samodzielnie lub w parach. Kontrola poprawności odbywa się na forum.

d) część końcowa (refleksja własna uczniów i uczennic)

Wszyscy siedzą w kręgu. Nauczyciel inicjuje rozmowę pod hasłem „czego się dziś nauczyliście” — co było dla Was ciekawe? Czy wszystko wiedzieliście?

Załączniki:

- załącznik 22.1: karta pracy
- załącznik 22.2: tekst opowiadania *Gdzie on jest?*

Język **P**olski?

Język **M**ój?

TAK!

22.1 Karta pracy

1. Poznajemy przypadek w języku polskim: mianownik

Mianownik w języku polskim jest to jeden z siedmiu przypadków. Mianownik jest podstawową formą danego wyrazu w słownikach.

Odpowiada na pytania: kto? co?

Przykłady rzeczowników liczby pojedynczej w mianowniku:

- rodzaj męski: szklanka, komputer, dyrektor
- rodzaj żeński: szklanka, lampa, nauczycielka
- rodzaj nijaki: jajko, mydło, muzeum

Przykłady rzeczowników liczby mnogiej w mianowniku:

- rodzaj męskoosobowy: kucharze, panowie, artyści
- rodzaj niemęskoosobowy: kobiety, koty, psy

Przykłady przymiotników liczby pojedynczej w mianowniku:

- rodzaj żeński: czarna, kolorowa, niska
- rodzaj męski: czarny, kolorowy, niski
- rodzaj nijaki: czarne, kolorowe, niskie

Przykłady przymiotników liczby mnogiej w mianowniku:

- rodzaj niemęskoosobowy: czarni, kolorowi, niscy
- rodzaj niemęskoosobowy: czarne, kolorowe, niskie

Język **P**olski?

Język **M**ój?

TAK!

2. Wypisz z tekstu opowiadania *Gdzie on jest* wszystkie czasowniki w czasie teraźniejszym i zamień na bezokoliczniki:

.....

.....

.....

.....

.....

3. Uzupełnij zdania

Eduś (szukać)..... psa.

Babcia (mówić) .....do Edusia

Pani Karolina (uczyć) .....języka polskiego

Tata (robić) .....obiad.

Wy (uczyć się) .....matematyki.

Język **P**olski?

Język **M**ój?

TAK!

4. Znajdź 10 słów:

O	Z	E	S	Z	Y	T	H	Z	K
Ł	T	N	I	A	S	E	D	D	R
Ó	A	K	R	Z	E	S	Ł	O	E
W	B	T	G	J	Y	H	U	I	D
E	L	A	E	S	I	H	G	O	K
K	I	R	O	S	Z	K	O	Ł	A
B	C	M	T	O	E	S	P	Q	F
N	A	U	C	Z	Y	C	I	E	L
M	Z	E	G	A	R	P	S	H	D
H	A	Ł	A	W	K	A	U	I	R

POZIOMO

- 1.
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6

PIONOWO

- 1
- 2
- 3
- 4

Język **P**olski?

Język **M**ój?

TAK!

22.2 Tekst opowiadania

Eduś po powrocie ze szkoły od razu idzie do pokoju. Chwilę później z niego wychodzi i biegnie do Babki Polki.

- Babciu, babciu! Gdzie jest Duży Pies? Gdzie on jest? Nie ma go w moim pokoju! — Eduś jest zdenerwowany.

- Edusiu, Duży Pies jest na podwórku, zobacz — Babka Polka wskazuje na miejsce w oddali. Eduś biegnie we wskazane przez Babkę Polkę miejsce.

Duży Pies zauważył Edusia i zaczyna radośnie podskakiwać. Eduś szczęśliwy przytula się do Dużego Psa.

Babka Polka patrzy na Edusia i się uśmiecha. Myśli, że Duży Pies powinien mieć jakieś imię. Może ten Duży Pies będzie miał na imię, na przykład Łatka? A może jednak Edi, tak jak Eduś? I czuje, że bardzo lubi tego psa.